Hpíři – beřejné znalosti

Kým jsou

Ve vnímání lidí je zakořeněno mnoho pověr a mýtů o upírech, z nichž většina se ale nezakládá na pravdě. Od alergie na česnek, až po zcela nesmyslné tvrzení, že svítí na slunci. Jedním z mála alespoň vzdáleně souvisejících faktů na tom všem je, že upíři naopak nemají sluneční světlo příliš v oblibě. Působí jim pocit nevolnosti, oslepuje je a celkově na ně má negativní účinky, ač i ti nejslabší na něm přinejmenším v řádu dnů stále dokážou obstojně přežít.

Upíři stárnou asi třikrát pomaleji než lidé a i ve stáří si zachovávají stále hodně ze své vizáže nejlepších let. Děti, respektive noví upíři, mohou přijít na svět pouze početím čistokrevného páru, kdy ani s člověkem, tím méně s jiným supernaturálem, potomka mít nelze. Je to biologicky vyloučeno.

Upíři jsou odolní vůči takřka všem známým nemocem, mají nižší práh bolesti a nesou více či méně výrazné obecné supernaturální prvky (nadlidská síla, obratnost, regenerace,...).

Tkud pocházejí

Výraznější výskyt upírů byl poprvé zaznamenán v Rumunsku ve 13. století za vlády Vlada III. Draculy. Tato doba je také považována za přibližný počátek jejich existence, ovšem jedná se pouze o dohad a není zcela zřejmé, jakou, a jestli vůbec nějakou, roli hrála osoba samotného Draculy.

Společnost

Celá upíří společnost současné vlády je známa jako Koncil. Nese aristokratické rysy, je vystavěna na letitých zákonech, pevném řádu, principech nadřízenosti a podřízenosti. Pro anarchii či neposlušnost zde není místo a obojí je tvrdě trestáno.

Oblasti známého světa pod kontrolou upírů jsou souhrnně nazývány državami. Upíři zde mají převažující politický i silový status a jsou pevně zakořeněni ve všech směrech. Počet držav není přesně znám, ale pravděpodobně se pohybuje kolem patnácti. Mocenskými centry obvykle bývají konkrétní státy a jedná se vždy o ucelená území, avšak državy na sebe nemusejí navazovat a mnohdy nekopírují hranice ve smyslu, jak jsou vnímány lidskou společností.

Vládce državy má titul prince a na svém území je představitelem absolutní moci. Jeho slovo je zákon a není proti němu odvolání. Država se dále dělí na menší územní celky, knížectví, a ty pak na jednotlivé baronie. Zvláštnímu postavení se v upíří společnosti těší privilegovaná skupina harpyjí. Každý aristokrat mívá právě jednu. Jsou svým pánům rádci, nejbližšími důvěrníky a vykonavateli jejich svrchované vůle. Někdy se říká, že to jsou právě ony, kdo dnes drží skutečnou moc.

Současný počet upírů ve světě lze jen velmi těžko odhadnout, ale zcela jistě je zanedbatelný vůči populaci lidské.

Rozeznat upíra od člověka je pro nezasvěcené takřka nemožné. Poměrně často mívají bledší odstíny kůže a někdy i postřehnutelné výraznější špičáky, avšak jen stěží to lze vydávat za identifikační znak.

Co se týče módy oblékání, je upíří společnost, stejně jako lidská, v tomto globálně neuchopitelná. Byť se dá říci, že obecně si upíři libují spíše v tmavých odstínech a oblékají se převážně na úrovni. Rádi dávají na odiv své bohatství, postavení i fyzickou dokonalost až formou určité provokace, v čemž se odráží pověstná pýcha jejich rasy. Někteří aristokraté či staří upíři se pak oblékají vzácně jaksi nadčasově, kdy se více či méně nechtějí vzdát módy z určité doby, ale takoví se jen zřídka ukazují na veřejnosti. Je téměř vyloučeno, aby upír o své vůli hanobil rasu vzhledem nádražního bezdomovce či zasloužilého pivaře.